

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 52/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2002 predbežne prerokoval ústavné sťažnosti D. G., bytom V. K., M. V., bytom P., a Mgr. T. K., bytom B., zastúpených advokátom JUDr. J. H., B. B., ktorými namietali porušenie základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 12 ods. 2, čl. 13 ods. 2 v spojení s čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami primátora mesta Veľký Krtíš z 2. októbra 2001 o zákaze vyhotoviť zvukovo-obrazový záznam na rokovaní Mestského zastupiteľstva vo Veľkom Krtíši konanom 2. októbra 2001, o vykázaní prítomných, ktorí nie sú obyvateľmi mesta Veľký Krtíš, z rokovania Mestského zastupiteľstva vo Veľkom Krtíši konanom 2. októbra 2001 a uznesením Mestského zastupiteľstva vo Veľkom Krtíši z 18. marca 1999, ktorým bol novelizovaný § 7 ods. 9a až 9c Rokovacieho poriadku Mestského zastupiteľstva vo Veľkom Krtíši, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť D. G. proti rozhodnutiu primátora mesta Veľký Krtíš o zákaze vyhotoviť zvukovo-obrazový záznam na rokovaní Mestského zastupiteľstva vo Veľkom Krtíši konanom 2. októbra 2001 o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavnú sťažnosť M. V. proti rozhodnutiu primátora mesta Veľký Krtíš o vykázaní prítomných, ktorí nie sú obyvateľmi mesta Veľký Krtíš, z rokovania Mestského

zastupiteľstva vo Veľkom Krtíši konanom 2. októbra 2001 o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavnú sťažnosť M. V. a Mgr. T. K. proti uzneseniu Mestského zastupiteľstva vo Veľkom Krtíši z 18. marca 1999, ktorým bol novelizovaný § 7 ods. 9a až 9c Rokovacieho poriadku Mestského zastupiteľstva vo Veľkom Krtíši, o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 5. decembra 2001 doručené ústavné sťažnosti D. G., bytom V. K., M. V., bytom P., a Mgr. T. K., bytom B. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. J. H., B. B. V týchto ústavných sťažnostiach namietali porušenie základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 12 ods. 2, čl. 13 ods. 2 v spojení s čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami primátora mesta Veľký Krtíš z 2. októbra 2001 a uznesením Mestského zastupiteľstva vo Veľkom Krtíši (ďalej len „mestské zastupiteľstvo“) z 18. marca 1999.

Rozhodnutia primátora spočívali v zákaze vyhotoviť zvukovo-obrazový záznam na rokovaní mestského zastupiteľstva a vo vykázaní prítomných, ktorí nie sú obyvateľmi mesta Veľký Krtíš, z tohto rokovania.

II.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zisťoval, či ústavné sťažnosti spĺňajú všetky zákonom predpísané náležitosti, či sú splnené procesné podmienky na konanie ústavného súdu, teda aj to, či prípadne neexistujú dôvody na ich odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného

súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

Rozhodnutia primátora mesta Veľký Krtíš (podľa tvrdenia sťažovateľov ide o rozhodnutia) spočívali v zákaze vyhotoviť zvukovo-obrazový záznam na rokovaní mestského zastupiteľstva a vo vykázaní prítomných, ktorí nie sú obyvateľmi mesta Veľký Krtíš, z tohto rokovania, ktoré sa konalo 2. októbra 2001.

Tieto rozhodnutia urobil primátor na základe Rokovacieho poriadku Mestského zastupiteľstva vo Veľkom Krtíši a urobil ich pri vedení rokovania mestského zastupiteľstva (§ 12 ods. 1 a § 13 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov), na čo ho oprávňuje citovaný zákon o obecnom zriadení.

Rozhodnutia primátora urobené pri vedení rokovania mestského zastupiteľstva podľa názoru ústavného súdu nemožno považovať za rozhodnutia prijaté ako rozhodnutia, ktoré sú uvedené v čl. 127 ústavy v znení do 1. januára 2002, ale iba za jeho postup, ktorý pri vykázaní prítomných, ktorí nie sú obyvateľmi mesta Veľký Krtíš, dokonca bol iba faktickým úkonom, navyše ktorého účinky, ako to uvádza aj sťažovateľ D. G., boli po chvíli odstránené, lebo sa mohol vrátiť na rokovanie mestského zastupiteľstva.

Z tohto základného dôvodu (postup primátora nie je rozhodnutím v administratívnom procese) sú tieto dve ústavné sťažnosti zjavne neopodstatnené.

Uznesenie mestského zastupiteľstva z 18. marca 1999, ktorým bol novelizovaný § 7 ods. 9a až 9c Rokovacieho poriadku Mestského zastupiteľstva vo Veľkom Krtíši, je rozhodnutím orgánu územnej samosprávy, ktoré nemá povahu individuálneho správneho rozhodnutia, ktorým sa rozhoduje o právach alebo právom chránenom záujme individuálne určeného občana. Ide o procesné pravidlá upravujúce postup pri rokovaní mestského zastupiteľstva. Toto uznesenie mestského zastupiteľstva súčasne ani nemá také právotvorné

účinky, ktoré by boli spôsobilé zasiahnuť a porušiť základné práva fyzickej osoby (I. ÚS 63/97).

Ústavný súd už zaujal - v konaní o individuálnej ochrane základných práv - stanovisko k takým rozhodnutiam, keď uviedol: „Článok 127 Ústavy Slovenskej republiky na konanie pred ústavným súdom vyžaduje, aby individuálnym správnym aktom (rozhodnutím orgánu štátnej správy alebo orgánu územnej samosprávy) bolo priamo porušené základné právo alebo sloboda občana, ktorého ochrany sa domáha. To si však vyžaduje, aby predmet administratívneho konania bol vecne zhodný s porušením základného práva (slobody), ochrany ktorého sa sťažovateľ domáha. Musí ísť preto o rozhodnutie takého orgánu štátnej správy (územnej samosprávy) uvedeného v ústavnej sťažnosti, ktorý napadnutým rozhodnutím môže porušiť namietané základné právo a slobodu“ (I. ÚS 47/95).

Napadnuté uznesenie mestského zastupiteľstva nie je takým individuálnym správnym aktom, a preto nemá právotvorné účinky na základné právo, ktorého porušenie namietali sťažovatelia M. V. a Mgr. T. K.

Preto aj táto ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená.

Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokoch tohto uznesenia.